

дѣли на три клона, вслѣдствие на многото ученички, та управлението бѣ станало невъзможно, понеже прѣподаването ставаше въ три отдѣлни здания и почти отъ сѣщитѣ учители. Споредъ нуждата ученичитѣ се разпрѣдѣлиха така: 1) въ централното здание съ онова на Янко С. Ювачевъ се помѣстиха 2 паралелки отъ I кл., 2 отъ II, 1 отъ III, 4 отъ IV, 3 отъ V и 2 отъ VI класъ — всичко 14 паралелки; — 2) въ клона на ул. „Лега“ се помѣстиха 2 паралелки отъ I кл., 2 отъ II и 1 отъ III класъ — всичко 5 паралелки; — 3) въ клона на „Ючъ-Бунаръ“ се помѣстиха 3 паралелки отъ I кл., 2 отъ II и 1 отъ III класъ — всичко 6 паралелки. Тия клонове си имаха особенъ учителски персоналъ и управителъ. До края на учеб. 1900/901 год., т. е. до свършека на втория учебенъ периодъ, гимназията се състоеше все отъ тия клонове¹⁾, но тѣ толкова се развиха съ откриването на петитѣ класове въ тѣхъ и умножаването на паралелкитѣ, щото малко по-малко образуваха дѣвически прогимназии, управлявани отъ особни директори, додѣто най-сетѣ отъ начало на учеб. 1901/902 год. се свършено отцѣлиха отъ нея, и тя сега стана пълна седмокласна гимназия, за да заживѣятъ напълно самостоятеленъ животъ.

Учителитѣ и учителкитѣ прѣзъ втория периодъ, макаръ да бѣха поставени, сравнително, при добри условия за работа, пакъ срѣщнаха не малко мжнотии въ дѣйността си, само отъ другъ родъ. Доста е да спомененъ само това обстоятелство, което изтъкнахме прѣди малко, че още прѣзъ първитѣ години слѣдъ отварянето на VI кл. зданието се оказа тѣсно и стана нужда ученичитѣ да се помѣстятъ въ нѣколко частни здания, които, покрай другитѣ неудобства, имаха и тия несгоди, че бѣха отдалечени отъ централното помѣщение, та слѣдствие на това учителитѣ биваха принудени да обикалятъ отъ едно мѣсто на друго да прѣподаютъ своитѣ уроци, съ което тѣ, особно зимѣ, твърдѣ се изморяваха и изгубваха 10—15 минути отъ учебнитѣ часове. Въ това отношение още отначало, па и до днесъ, сж били поставени най-лошо учителитѣ и учителкитѣ, които сж имали да водятъ педагогическата практика съ ученичитѣ отъ горнитѣ класове, защото трѣбва да отиватъ за тая цѣль нѣкъдѣ си въ народнитѣ училища и да работятъ при чужди дѣца. При всичко това, учителитѣ и учителкитѣ, съ рѣдки изключения, изпълниха съвѣстно дълга си. Нѣкои отъ тѣхъ, като покойнитѣ В. Золотовъ и М. Шипеджиева, показаха достоенъ примѣръ на истинско самопожертвование, който е толкова по за похваляване, защото тѣ бѣха едни отъ най-заслужилитѣ за прѣуспѣване на гимназията прѣзъ първия ѝ учебенъ периодъ.

¹⁾ Клонътъ отъ улица „Лега“ се прѣмѣсти, както забѣлжихме по-горѣ, въ улица „Санъ-Стефано“.